

Hofer, és ami még jön

2016 április 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

A végveszélyt látva megindult Európa népeinek rohamos emancipációja.

A radikális jobboldali Norbert Hofer osztrák elnökjelöltnek a vasárnapi választások els? fordulóján elért elsöpr? eredményei láttán a végletekig megrettent osztrák és német sajtó egyöntet?en azt írta, hogy Ausztriában történelmi fordulóponthoz érkezett a politikai élet. S?t, a lapok nem gy?zték túlaggódni egymást: az egyik a második köztársaság végét vizionálta, míg a másik azt kiáltotta világgá, hogy az osztrák választók riasztóan nagy számban az autoriter populizmusra és nacionalizmusra szavaztak. Merkelr?l Orbánra váltottak, írta a fura ideológiai keverékként balliberális-neokonzervatív, ultra-visszataszító Die Zeit nev? német hetilap portálja.

A lapok szintén egyöntet?en állítják, hogy vége az 1945 óta tartó korszaknak, amikor a néppártiak és a szocialisták vezették Ausztriát. A Der Standard, amelynek tulajdonosa (és most vigyázat, mert kínos tény, azaz balliberális nyelven „konteó", összeesküvés-elmélet következik) a Bilderberg-konferenciák mindegyikén jelen van, már felvázolta a veszélyt: ha a Hofburgba szabadságpárti politikus kerül, az olyan jelképes er?vel bíró fordulópont, amely Ausztria határain is túlmutat.

Nem egy nagy súlyú német lap pedig már tegnap reggel arról írt, hogy Hofer a május 22-i második választási fordulót is megnyerheti, azaz Ausztriának „szél?jobboldali elnöke lehet".

Ami a mai nyugati sajtónak és az azt használó uralkodó rendszernek szörny? megrázkódtatás, az Európában sokasodó millióknak örömünnep. És az, hogy mind több országban lesz hasonló földcsuszamlás és veszik át az irányítást végre azok a pártok és politikusok, akik azt hajtják végre, amit a nép akar. Azaz populisták, mint azt a sajtó elátkozó mantraként percenként veti fröcsköl? gy?lölettel szemére mindazoknak, akik a népre hallgatást és a népakarat politikai irányvonalra átvitelét ígérik, illet?leg hajtják végre.

Most pedig nézzük meg, mi várható a negyvenöt éves, politikai pályáját a szomszédos Burgenlandban megkezdett Hofer vasárnapi sikere után. F?ként a liberalizmus örömteli kimúlása fényében.

Márpedig arra, amit itt írunk, húzzuk alá kell? iróniával, nagyon oda kell figyelni. És erre immár bizonyítékkal is szolgálhatunk. Április 8-án a Magyar Hírlapban jelent meg elemzésünk A '68-asok vége – A liberálisok több évtizednyi uralmának kongat a jelen és jöv? címmel. És mit tesz Allah? Éppen egy héttel kés?bb a világ legnagyobb súlyú lapjának tekintett New York Times nem csak ugyanarról írt A liberalizmus halála címet adva cikkének, de akár lapunk, az ? cikkük is Fukuyama több mint negyed századdal ezel?tti téves diagnosztikájával kezdte, vagyis azzal, hogy a kommunizmus bukásával és a liberalizmus gy?zelmével eljött a történelem halála. Tetézve mindezt, a vezet? napilap kommentárja liberális áldozatként éppen olyan módon temette saját ideológiáját, mint amilyen módon azt mi tettük itt - csak éppen kitör? örömmel ezen romboló ideológia kimúlása láttán.

Ami a hoferi gy?zelem után egészen rövid távon várható, az a mai vagy legkés?bb a holnapi nappal olyan írások megjelenése a nyugati sajtóban, kezdve az el?bb említett New York Timest, amely hosszú id? múltán újra felfedezi Ausztria „szörny? múltját" és felmelegíti a Waldheim-ügyet. Azt elfeledve, hogy az akkori osztrák ENSZ-f?titkár második világháborús szerepét a nyugati média túlhajtva, sógorék 1986-ban Kurt Waldheimet dafke megszavazták államelnöknek.

Ez az egészen rövid táv. A hosszabb, mint arra szintén több lap tegnap vészterhes utalást tett, érdekesebb. Ez pedig az, hogy Európa többi országaiban is várható a hoferi ideológiai táborhoz tartozók földrengésszer? gy?zelme. Amivel teljes mértékben és szívvel egyet tudunk érteni. Amivel azonban teljes mértékben nem, azok a „populista tekintélyelv?ség", „nacionalizmus" (értsd: hazaszeretet, hoferi nyelven a kampányban: „Ausztria el?ször") és a többi, a nép legbelsejéb?l fakadó érzések szabadjára engedése az urnák el?tt.

Leszögezhetjük, hogy a hatalomtól búcsúzó, de annak gyepl?it még a kezükben tartó liberálisok - szerencsére saját vesztükre - nem tanulnak eddigi kapitális hibáikból. Amire tökéletes példát adott a Magyar Liberális Párt Szent-Iványi István nev? külpolitikai szakért?je, aki tegnap a Hofer-sikerre kiadott nyilatkozatában reményét fejezte ki, hogy „a szomszédos Ausztriának nem lesz szél?séges, idegengy?löl? elnöke" és hogy a „szél?séges, populista er?k" nem fognak még inkább el?retörni, mert az „súlyos következményekkel járhat a f?áramú politikai er?kre nézve, nemcsak Ausztriában, hanem Európa más országaiban is". Hozzátéve, hogy „Szomorú Magyarországra nézve, hogy az els? helyen álló jelölt pártjának elnöke, Heinz-Christian Strache gyakran hivatkozik követend? példaként Orbán Viktorra és folyamatosan a magyar kormány politikáját dicséri". Az SZDSZ volt európai parlamenti képvisel?je és nemrégiben még ljubljanai nagykövetünk azonban pont úgy nem érti, mi okozza

történelmi végüket, mint „a f?áramú politikai er?k”.

Több évtized után az emberek óriási része válik totálisan immúnissá az olyan vádak percenkénti ismétlésével szemben, mint a „nacionalizmus”, „populizmus”, „kirekesztés” és társai akkor, amikor már hajlandóak meglátni a valóságot. Azt a valóságot, hogy néhány hónapja a szicíliai Palermo lakosságának öt százaléka volt idegen, míg ma huszonöt százalék. Miközben annak szuperliberális polgármestere, Leoluca Orlando négy napja lezseren kijelentette: örül neki, hogy Palermo egy Európában lév? közel-keleti várossá vált. Vagy azt a valóságot, hogy Európa-szerte a bíróságok a politikailag korrekt etnikumú tolvajoknak, rablóknak, s?t gyilkosoknak országos felháborodást kelt? enyhe ítéletet adnak, vagy alkalmasint nem is zárják ?ket rács mögé, míg egy „rasszista” mondatért börtön jár, mint ahogyan ez ismét megtörtént április 17-én Franciaországban, ahol Boris Le Lay újságíró a vád szerint rasszista gy?löletet kelt? cikkért két év letöltend? börtönbüntetést kapott. És amelyr?l természetesen a hazai sajtó egésze szintén hallgatott.

Európa népe e vészterhes hónapokban és a végveszély viharos közeledtét látva emancipálódik. Azzal, hogy hajlandó a valóságot meglátni, azt néven nevezni és azoknak szavazni bizalmat, akik a létüket fenyeget? válságoknak akarnak gátat vetni a huszonnegyedik órában. Nem pedig azoknak, akik naponta többször emlegetik fel a múlt század történelmének mindig ugyanazon példáját, beszélnek „alapértékekr?l”, „humanizmusról”, miközben kezüket-lábukat törve szállítanak fegyvert annak az iszonytató, de emberjogi téren soha nem bírált Szaúd-Arábiának, amely a nyugati sajtó szinte totális hallgatása mellett öt hónap alatt okozott olyan irtózatos pusztítást Jemenben, mint ugyanez a Nyugat öt év alatt Szíriában az ottani kormányellenes felkel?ket finanszírozva.

Európa népei emancipálódnak abban is, hogy mernek a Perzsa-öböl (bocsánat, „öböl”) országaihoz, Izraelhez, az Egyesült Államokhoz, Ausztráliához, Latin-Amerikához, Afrika demokráciáihoz vagy a „világ legnépesebb demokráciájához”, Indiához, de Szingapúrhoz vagy Malajziához is hasonlóan kézzel-lábbal, drót-, tégla- és betonkerítéssel vagy tengeri blokádokkal megálljt parancsolni az oda beáramolni akaróknak. Ez az emancipáció az utolsó esélye annak, hogy az öreg kontinens valóban békében, biztonságban, hagyományait meg?rizve legyen a nemzetek Európája nem retorikai fordulatként, de a valóságban.

Végül pedig egy anti-újságírói biztatás: éljen Hofer, le veled, Faymann!

Lovas István - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló